

[Graversen]

ninger om, hvad en ny aftale bør indebære. Jeg synes, de skal have ro til at forhandle. Først hvis det ikke lykkes – hvad vi alle sammen ikke håber – må vi se på sagen. Ministeren har i den forbindelse givet tilsagn om, at hvis det går i hårdknude pr. 1. august, så vil vi kunne diskutere sagen i Det Energitpolitiske Udvalg.

Jeg mener, det er meget vigtigt for hele vindmøllebranchen og for Danmarks førerstilling på vindmølleområdet, at vi har nogle regler, der rækker lidt videre og er fleksible, og som kan gøre, at vi især vælger de placeringer, der medfører den bedste udnyttelse af vindenergi.

Så vi er åbne over for en eventuel modernisering af aftalen, men som sagt: De to parter må se at blive enige.

Og tak til ministeren i håb om et nært og løbende samarbejde også fremover om vores energipolitik.

Flemming Hansen (KF):

Det er sjældent, jeg er i den situation at kunne sige, at den socialdemokratiske ordfører næsten har talt på mine vegne. Det var stort set tilfældet her, idet hovedkonklusionen er, at parterne må se at få afklaret og løst disse problemer selv. Det er en bedre orden, end hvis Folketinget skal blande sig i det.

Dermed afviser vi forslaget og ser frem til, at parterne finder en fornuftig løsning selv.

Peter Hansen-Nord (V):

Efter opmærksomt at have lyttet til energiministerens udmærkede redegørelse og svar på beslutningsforslag nr. B 13 fremsat af SF vil det næppe vække opsigt i folketingssalen, når jeg siger, at Venstre helhjertet støtter ministerens afvisning af beslutningsforslaget.

Alle implicerede parter er interesserede i en klarlæggelse af vindmøllernes økonomi under den nuværende aftale og i en ændret fordeling af tilslutningsomkostningerne til et givet net, så der kan skabes nogle afklarede regler for den videre udbygning af vindmølleenergien i Danmark.

Dette får parterne nu ca. 5 måneder til at få analyseret og til at forhandle sig frem til en ny aftale. Såfremt dette mod forventning ikke skulle lykkes, har ministeren her understreget sin vilje til efter 1. august at give parterne råd og venlig vejledning.

Det er Venstre tilfreds med og anbefaler, at beslutningsforslag nr. B 13 afvises i sin helhed.

Kim Behnke (FP):

Som det fremgik af den korte bemærkning lidt tidligere, er jeg ikke i en position, hvor jeg føler anledning til ligefrem at takke ministeren. Men omvendt erkender jeg de parlamentariske vilkår, ministeren virker under. Det kan jo kun vælgerne engang ved lejlighed gøre noget ved, og det gør de forhåbentlig.

Jeg vil godt sige til det forslag, som SF har fremsat her i dag, hele spørgsmålet om vindmøllerne, at der er en tendens til, at når man ikke er tilhænger af offentlige tilskud til noget, så bliver man automatisk tillagt det motiv, at så er man imod.

Det er ingenlunde tilfældet. I Fremskridtspartiet har vi den allerstørste sympati for vindmøller, både fremstilling af vindmøller, salg af vindmøller og udnyttelse af vindmøller. Derfor går den politik, vi har formuleret på området, også ud på, at det er i de mange, mange regler og restriktioner, der er for både fremstilling og brug af vindmøller i Danmark, problemerne ligger. Det er dér, vi skal have dereguleret, dér, vi skal have skabt en større grad af frihed. Så er vi nemlig helt sikre på, at både vindmøllefabrikationen og vindmølleudnyttelsen vil blomstre.

Men det, vi mest af alt skal tage stilling til ved dette forslag, er spørgsmålet: Når man har købt sig en vindmølle og ønsker at producere mere elektricitet end det, man selv bruger, hvad så? Skal man tage det, som jeg kan forstå at de ellers så solidariske venstrefløjspartier inklusive Det Radikale Venstre har som deres normale udgangspunkt, nemlig at der skal være en vis form for solidaritet?

Det er ingenlunde tilfældet i de synspunkter, man fører frem her. Der er tale om rendyrket egoisme, idet de, der har købt sig en vindmølle, skal tilgodeses på bekostning af fællesskabet. Så skal vi andre, som ikke har en vindmølle, og som ikke har mulighed for at nyde godt af en vindmølle, have vores elregning gjort større, fordi man vil forpligte elværkerne til at afregne til nogle priser, som er urealistisk høje.

Den form for egoisme tager vi afstand fra, og derfor står vi, som jeg sagde i min korte bemærkning, fuldstændig på elværkernes side i denne sag. Vi kan godt forstå, at de opsagde den aftale, som aldrig skulle have været indgå-